

tikerne i Grønland og i Danmark, for dengang var der gode udsigter til, at Grønland kunne opbygges til et moderne samfund med et stort eksportmarked for vores levende ressourcer, men de gunstige tider i Grønland er ikke længere, hvad de har været.

Torsken har søgt varmere havvande, og rejsefiskeriet er ikke længere så givtigt som for bare 10 år siden, og der er blevet begrænsninger på jagten af rensdyr, hvaler og fugle. Det vil sige, at det grundlag, som Grønland opbyggede sit hjemmestyre på, er slået helt fejl.

Det har været debatteret meget, om Grønland har fejlinvesteret, bl.a. i etablering af landingsbaner til fastvængede fly, men man må i rigsfællesskabet forstå, at dette skyldes, at man i Grønland på grund af de store afstande, der er i landet, og fordi de klimatiske forhold gør, at man bliver nødt til at benytte den form for transport, er afhængige af lufttrafikken. Og de helikoptere, som man opkøbte i starten af 1960'erne, og som stadig væk bliver benyttet i Grønland, er ekstremt dyre i vedligeholdelse samt dyre at fremskaffe reservedele til, da man til tider er nødsaget til at få delene specialfremstillet til tårnhøje priser.

Dette er en af de ting, som man i Grønland har været nødsaget til at prioritere frem for andre ting, for at man på længere sigt kan gøre indenrigsruterne billigere. For Grønland har på grund af den stramme økonomi, der har været kørt, siden Atassut og Siunut etablerede landstyesamarbejdet i 1995, været nødsaget til at prioritere nogle ting frem for andre, som ellers er lige så vigtige områder.

Dette har til følge, at de områder, der har været tilsidesat, i længden bliver dyrere at udbedre. Det vil sige, at Grønland ikke har de økonomiske midler til at komme ud af det dilemma, landet er i. Det er dog glædeligt, at regeringen ikke har skåret ned på bloktilskuddet, idet Grønland ikke længere kan blive ved med at skære ned på levestandarden.

Og når jeg ser på, hvordan forholdene har været på Grønland som koloni, må jeg sige, at Grønland har fået en meget pæn behandling af Danmark, hvis man skal sammenligne med, hvordan andre lande har behandlet deres kolonier.

Regeringen har dog i 1993, 1995 og 1997 stillet forslag om at skære ned på bloktilskuddet, men her i 1998 viste regeringen sig pludselig fra sin grønlandsvenlige side ved at ville give tilskud til en renoveringsfond mod, at jeg i første

omgang stemte for fru Birte Weiss som formand og i anden omgang for regeringens pinsepakke. Men det er kritisabelt, at man fra den danske regerings side under forhandlingerne med landsstyret om bloktilskuddene for de næstfølgende tre år ikke har villet tage renoveringsbehovet i Grønland op som et dagsordenspunkt, selv om dette har været Grønlands ønske.

Man tog det så alligevel med efter flere opfordringer fra landsstyret, og derefter ville man så have, at jeg skulle stemme for regeringens pinsepakke mod at få et renoveringstilskud. Men i sådanne situationer er det også kritisabelt, at regeringen i en udelukkende dansk indenrigspolitisk relateret sag prøver at købe nordatlantiske mandater til at stemme uden om den gruppe, som de har et samarbejde med, for at sikre et flertal for sin pinsepakke, for derved lokker man vedkommende til at stemme imod sin overbevisning. Jeg vil derfor gerne vide, om regeringen også i fremtiden vil købe sig til et flertal.

Realiteten med et langt historisk fællesskab mellem Grønland og Danmark såvel kulturelt som familiemæssigt gør, at jeg betragter hjemmestyret inden for rammerne af rigsfællesskabet som et naturligt forhold mellem vore lande. Men det er vigtigt, at man i et rigsfællesskab er vågen over for, at der mellem landene i rigsfællesskabet er gensidig respekt, da dette er grundlaget for et godt samarbejde mellem Grønland, Danmark og Færøerne.

Jeg er derfor også af den mening, at der i rigsfællesskabet skal være en ensartet behandling for så vidt muligt at opnå en ensartet levestandard i rigsfællesskabet. Man må dog i visse tilfælde huske på, at det er tre forskellige lande, som har tre vidt forskellige former for kultur, tradition og levevis.

Derfor er det vigtigt, at vi i de tre lande i rigsfællesskabet også har gensidig respekt for hinandens forskelligheder, og derfor er det også vigtigt, at man afventer et ønske fra Færøerne og fra Grønland om selvstyre eller selvstændighed inden for rigsfællesskabets rammer i stedet for at gå den omvendte vej, sådan som hr. Peter Skaarup ønsker.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg kan forstå på fru Ellen Kristensen, at det under de forhandlinger, der har været mellem fru Ellen Kristensen og regeringen har været fremme, at det var meget vigtigt, at man stemte